

Guvernul Republicii Moldova va achita prejudicii morale unei femei din regiunea transnistreană pentru un tratament discriminatoriu admis de instanțele judecătorești care au respins solicitarea acesteia de acordare a unor prestații sociale

La data de 14 octombrie 2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a pronunțat o decizie pe cauza [Șutac vs. Republica Moldova](#), prin care a luat act de acordul de reglementare amiabilă la care au ajuns Guvernul Republicii Moldova și reclamanta Oxana Șutac.

Cauza se referă la refuzul autorităților Republicii Moldova de a acorda indemnizație unică la nașterea copilului, indemnizație pentru creșterea și îngrijirea copiilor **pentru că reclamanta ar beneficia de astfel de indemnizații din partea administrației de facto a regiunii transnistrene.**

În anul 2010, Oxana Șutac s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale (CTAS) Dubăsari, cu scopul de a primi indemnizații și prestații sociale pentru întreținerea celor 4 copii minori ai săi, cu vârste cuprinse între 2 și 10 ani. La 30 martie 2010, CTAS Dubăsari i-a refuzat în stabilirea prestațiilor sociale, motivând că reclamanta beneficiază

de astfel indemnizații din partea administrației de facto a regiunii transnistrene.

La 8 iulie 2010, reclamanta a contestat acest refuz în instanța de judecată. În cererea sa, reclamanta a menționat că, odată ce actele normative naționale nu stabilesc careva restricții la acordarea indemnizației pentru copiii cetățenilor din localitățile din estul țării și nu delimitează teritoriul Republicii Moldova după careva criterii, este inadmisibilă interpretarea eronată a prevederilor legislației. Deoarece autoritățile constituționale ale Republicii Moldova nu recunosc organele neconstituționale create artificial în regiunea transnistreană, iar Constituția Republicii Moldova garantează în măsură deplină drepturile tuturor cetățenilor săi, reclamanta consideră că, drept cetățean al Republicii Moldova, cade sub incidența legislației naționale și, prin urmare, drepturile sale și ale copiilor urmează a fi ocrotite prin lege.

Prin hotărârea din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de reclamantă a fost respinsă ca neîntemeiată. Ulterior, prin decizia din 6 iulie 2011, Curtea Supremă de Justiție (CSJ) a respins recursul declarat de Oxana Șutac și a menținut hotărârea din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

La data de 3 ianuarie 2012, reclamanta a depus o cerere la CtEDO și a reclamat încălcarea art. 1 din Protocol nr. 1 la Convenție (dreptul de proprietate). Suplimentar, reclamanta a invocat încălcarea articolului 14 coroborat cu articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție pentru că a fost victima unui tratament discriminatoriu.

La 30 august 2019, CtEDO a comunicat cauza Guvernului Republicii Moldova. Ulterior, Agentul Guvernamental a inițiat procedura de reglementare amiabilă a cauzei și a solicitat Curții Supreme de Justiție revizuirea cauzei. La 08 iulie

2020, CSJ a constatat încălcarea drepturilor Oxanei Șutac garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și a art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1. Totodată, a fost casată decizia CSJ din 6 iulie 2011 și s-a reținut prezenta cauza în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs. Prin decizia CSJ din 12 august 2020, a fost admis recursul depus de Șutac Oxana, a fost casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2010, iar cauza a fost remisă la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 ianuarie 2021 acțiunea reclamantei a fost admisă, a fost anulate actele administrative ilegale, iar CNAS a fost obligată să stabilească retroactiv indemnizațiile sociale solicitate în anul 2010.

La 25 mai 2021, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel depusă de CNAS și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 ianuarie 2021.

Decizia CtEDO poate fi accesată [aici](#)